به نام خدا

دانشگاه تهران دانشکدگان فنی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

پردازش زبانهای طبیعی

تمرین اول

نام و نام خانوادگی : حسین سیفی

شماره دانشجویی : ۸۱۰۱۰۰۳۸۶

فهرست

٣	مقدمه
٣	مقدمه
	شباهتها:
٣	تفاوتها:
٤	پیاده سازی BPE:
	كتابخانهها:
٤	ایجاد لغتنامه:
٤	آماده سازی داده ورودی:
٤	محاسبه فركانس زوج نمادها:
٥	مقداردهی اولیه ماتریس فرکانس :
	تركيب زوج نمادها:
	گسترش ماتریس فرکانس:
٦	تابع نهایی:
٦	مثالی برای اجرای الگوریتم:
٧	توکنسازی کلمه lowest:
٧	گام دوم:
٨	روش پیاده سازی:
٨	توكن كردن متن نمونه:
	كيفيت توكنها و تاثير حجم دادگان آموزشى:
٩	توكنهاى OOV:
٩	گام سوم:

مقدمه

در این تمرین به بررسی و مقایسه دو روش Byte Pair Encoding Tokenization و Syte Pair Encoding Tokenization می پردازیم.

گام اول

روش کار دو الگوریتم ذکر شده به شکل زیر می باشد:

- Byte Pair Encoding Tokenization: در این روش ابتدا متن آموزشی با استفاده از فواصل بین کلمات به مجموعهای از کلمات تقسیم می شود و کلمات تکراری حذف شده و تعداد تکرار هر کلمه در کنار آن قید می شود در نتیجه مجموعهای از کلمات یکتا که به صورت مجموعهای از حروف متوالی و مجزا است را همراه با فرکانس ظهور آنها در دادههای آموزشی در دسترس است. سپس BPE یک لغتنامه (Vocabulary) شامل تمام حروف(نمادها) موجود در کلمات یکتا ایجاد می کند. در مرحله بعد BPE فرکانس هر زوج از نمادهای ممکن را محاسبه می کند و زوج نمادهایی با بیشترین فرکانس را انتخاب کرده و این زوج را به لغتنامه اضافه می کند و در تمامی کلماتی که شامل این توالی هستند ، نمادها را با یکدیگر ترکیب می کند. این محاسبه فرکانس و ترکیب نمادها تا جایی ادامه می بابد که به نتیجه مطلوب منجر شود. نتیجه مطلوب می تواند رسیدن به اندازه مشخص لغتنامه، رسیدن به تعداد مشخصی ترکیب یا ایجاد تمامی کلمات ممکن باشد.
- WordPiece Tokenization: در این روش نیز مانند BPE ، لغتنامه ای از تمام حروف موجود در متن آموزشی ایجاد می کنیم ، سپس از بین تمام زوج نمادهای ممکن ، زوجی را انتخاب می کند که در صورت اضافه شدن به لغتنامه مقدار Likelihood دادگان آموزشی را به حداکثر مقدار خود برساند. برای انجام این کار زوج "XY" را انتخاب می کنیم که بیشترین مقدار $\frac{P("XY")}{P("X")P("Y")}$ را تولید کند. این الگوریتم زمانی به نتیجه نهایی خود می رسد که با توجه به لغتنامه هیچ زوج دیگری از اعضای متن آموزشی امکان به هم پیوستن را نداشته باشند یا به تعداد اعضای مورد در در لغتنامه برسیم.

شباهتها:

- ۱. هر دو الگوریتم به دنبال زوجی از کلمات(نمادها) لغتنامه هستند که دارای ویژگی خاصی باشند و با ترکیب آنها، اعضای لغتنامه با معنی تر باشند و تشکیل کلماتی واقعی را بدهند.
- ۲. هر دو الگوریتم در شرایط تقریبا مشابهی به پایان میرسند و نیاز به شرطی از جانب طراح مدل نیاز دارند ، در غیر اینصورت هنگامی که تمامی کلمات ممکن را به دیکشنری اضافه کنند و امکان ترکیب زوجی دیگر وجود نداشته باشد.

تفاوتها:

- الموریتم عاد مورد نظر برای ترکیب و الصاق در دو الگوریتم به روش متفاوتی انجام می گیرد. الگوریتم P(X) اساس فرکانس پیدایش زوج نمادها در متن آموزش آنها را ترکیب می کند اما الگوریتم P(X) تلاش می کند که مقدار P(X) برای رشته P(X) انجام مقدار کار به بیشترین مقدار خود برساند. این کار با محاسبه P(X) برای رشته P(X) انجام می گیرد.
- ۲. الگوریتم BPE شامل مرحله پیش-توکنسازی نیز میشود که در این مرحله باید متن آموزش از فاصله بین کلمات شکسته شود اما WordPiece شامل چنین مرحلهای نیست. با توجه به اینکه الگوریتم WordPiece در زبانهای چینی و ژاپنی

که فاصله بین کلمات ندارند مورد استفاده قرار می گیرد و الگوریتم BPE در زبانهایی مانند انگلیسی استفاده می شود، این تفاوت قابل توجیه است.

پیاده سازی BPE:

الگوریتم BPE به کمک زبان برنامه نویسی پایتون پیاده سازی شده است. این الگوریتم به روش برنامه نویسی پویا پیاده سازی شده است و جدولی به منظور نگهداری فرکانس هر زوج نماد لغتنامه ایجاد می شود. در هر تکرار فقط مقدار خانههایی از جدول تغییر می کنند که در ترکیب نمادهای انجام شده ی اخیر ، دخالت داشته اند. جزئیات کد نوشته شده در ادامه توضیح داده خواهد شد:

كتابخانهها:

در این پیاده سازی از کتابخانه Numpy استفاده شده است.

ايجاد لغتنامه:

در قطعه کد زیر حروف موجود در دادههای ورودی الگوریتم استخراج شده و در یک لیست نگهداری میشوند. همچنین کاراکتر "_" به عنوان نشانهای برای پایان کلمات مورد استفاده قرار می گیرد و به لغتنامه اضافه می شود.

```
def CreateVocab(corpus):
  v = list(set(corpus)) +['_']
  v.remove(' ')
  return v
```

آماده سازی داده ورودی:

دادههای ورودی از فاصله بین کلمات شکسته میشود و به عنوان یک لیست از حروف ذخیره میشود. کاراکتر "_" نیز به عنوان کاراکتر پایانی به کلمات اضافه میشود.

```
def CleanCorpus(corpus):
  corpus = corpus.split(' ')
  for i in range(len(corpus)):
      corpus[i] = list(corpus[i]) + ['_']
  return corpus
```

محاسبه فركانس زوج نمادها:

تابع زیر فرکانس زوج نماد مورد نظر را در دادههای ورودی محاسبه میکند.

```
\begin{aligned} &\text{def CalcFreq}(\text{corpus, str1, str2}): \\ &f = 0 \\ &\text{for w in corpus:} \\ &\text{for l in range}(\text{len}(\text{w})\text{-}1): \\ &\text{if w}[l] == \text{str1 and w}[l\text{+}1] == \text{str2:} \\ &\text{f += 1} \\ &\text{return f} \end{aligned}
```

مقداردهی اولیه ماتریس فرکانس:

ماتریس مورد استفاده برای ذخیره فرکانس زوج نمادها با استفاده از شکل اولیه دادههای آموزشی به شکل زیر مقداردهی اولیه می شود.

```
def InitialSetupMatrix(corpus, FreqMatrix, v):
  for i in range(len(v)):
      for j in range(len(v)):
          FreqMatrix[i,j] = CalcFreq(corpus, v[i], v[j])
```

تركيب زوج نمادها:

این تابع برای حذف دو نماد یا حرف مورد نظر و جایگزینی آنها با ترکیب آن دو حرف در دادگان آموزشی استفاده دارد.

```
def MergeLetters(corpus, str1, str2):
  for w in corpus:
      for l in range(len(w)-1,0,-1):
      if w[l-1] == str1 and w[l] == str2:
          del w[l]
          del w[l]
          w.insert(l, (str1+str2))
```

گسترش ماتریس فرکانس:

```
def ExtendMatrix(FreqMatrix, v, str1, str2, corpus):
NewStr = str1 + str2
if NewStr in v:
  return FreqMatrix
print(NewStr)
MergeLetters(corpus, str1, str2)
v.append(NewStr)
n = FreqMatrix.shape[0]
temp = np.full((n+1,n+1),-1)
temp[:n,:n] = FreqMatrix
s1Index = v.index(str1)
s2Index = v.index(str2)
for i in range(n+1):
  temp[i,n] = CalcFreq(corpus, v[i], NewStr)
  temp[n,i] = CalcFreq(corpus, NewStr, v[i])
  temp[i,s1Index] = CalcFreq(corpus, v[i], str1)
  temp[s1Index,i] = CalcFreq(corpus, str1, v[i])
  temp[i,s2Index] = CalcFreq(corpus, v[i], str2)
  temp[s2Index,i] = CalcFreq(corpus, str2, v[i])
return temp
```

تابع فوق وظیفه اضافه کردن نماد جدید که ترکیبی از دو نماد پرتکرار قبلی است را به لغتنامه بر عهده دارد. همچنین سطر و ستونی جدید برای این نماد در ماتریس فرکانس تعریف می کند و مقادیر نمادهای ترکیب شده در ماتریس را آپدیت می کند.

تابع نهایی:

با فراخوانی تابع زیر الگوریتم BPE روی دادههای مورد نظر اجرا میشود. روند اجرای این تابع مانند الگوریتم BPE بدین صورت است که ابتدا لغتنامهای با استفاده از دادگان آموزشی ایجاد و دادگان آموزشی به فرمت مورد نظر تبدیل میشود. با توجه به اندازه فعلی لغتنامه ماتریس فرکانس نیز ایجاد و مقدار دهی اولیه میشود. سپس تا زمانی که یک زوج نماد برای ترکیب وجود داشته باشد و فرکانسی بیشتر از صفر داشته باشد ، اندیس آن را پیدا میکنیم و عمل گسترش ماتریس و ترکیب نمادها را انجام میدهیم.

```
def BytePairEncoding(Input_text):
  v = CreateVocab(Input_text)
  corpus = CleanCorpus(Input_text)
  FreqMatrix = np.full((len(v),len(v)),-1)
  InitialSetupMatrix(corpus, FreqMatrix, v)
  MaxIndex = np.unravel_index(FreqMatrix.argmax(), FreqMatrix.shape)
  while not np.max(FreqMatrix) == 0:
  temp = ExtendMatrix(FreqMatrix, v, v[MaxIndex[0]], v[MaxIndex[1]], corpus)
  MaxIndex = np.unravel_index(FreqMatrix.argmax(), FreqMatrix.shape)
  del FreqMatrix
  FreqMatrix = temp
  return v
```

مثالى براى اجراى الگوريتم:

در این بخش نحوه اجرای مرحله به مرحله الگوریتم BPE را بر روی مثال داده شده بررسی می کنیم. پس از انجام مرحله اول پردازش(ایجاد لغتنامه، شکستن داده ها از فواصل بین کلمات و تبدیل کلمات به لیستی از حروف)، اطلاعات مورد نیاز به شکل زیر درمی آیند:

```
  5 Low__
  2 Lower_
  3 Widest_
  5 Newest_
  6 ("e","st_") و ("s","t_") و ("t","") ا("t","") ا("t","") ا("t","") ا("t","") ا("t","") ("t","") ا("t","") ا("t","") ا("t","") ("t","") ا("t","") ("t","") ("t","")
```

- 5 Low
- 2 Low e r _ $V = \{d,e,i,l,n,o,r,s,t,w,_,t_,st_,est_,lo,low\}$
- 3 Widest
- 5 New est

در گام بعدی زوج حروف ("e","'w") و سپس ("n","ew") هر کدام با فرکانس ۵ منجر به ایجاد رشته "new" میشوند. همچنین زوج حروف ("_","(low") نیز با فرکانس مشابه ۵ قابل ترکیب هستند. شکل جدید دادگان در نمایش زیر قابل مشاهده است:

- 5 Low_
- 2 Low e r _ $V = \{d,e,i,l,n,o,r,s,t,w,_,t_,st_,est_,lo,low,ew,new,low_\}$
- 3 Widest_
- 5 New est_

پس از انجام ترکیبهای مرحله قبل، امکان ترکیب زوج حرف ("new","est") با فرکانس ۵ وجود دارد. همچنین زوجهای ("Y","'d") و ("widest","est") نیز با فرکانس ۳ قابل ترکیب هستند تا در نهایت به رشته "widest" برسیم. دادگان جدید به شکل زیر میباشند:

- Low_
- 2 Low e r _ $V = \{d,e,i,l,n,o,r,s,t,w,_,t_,st_,est_,lo,low,ew,new,low_,$
- 3 Widest_ newest_,id,wid,widest_}
- 5 Newest_

در مراحل نهایی نیز زوجهای ("r","") و ("e","r") و ("low","er") با فرکانس ۲ ترکیب میشوند. این حروف میتوانند با هر ترتیبی ترکیب شوند تا به رشته "lower" برسند. شکل نهایی لغتنامه و دادگان آموزشی در ادامه مشخص است:

- 5 Low_
- 2 Lower_ $V = \{d,e,i,l,n,o,r,s,t,w,_,t_,st_,est_,lo,low,ew,new,low_,$
- 3 Widest_ newest_,id,wid,widest_,r_,er_,lower_}
- 5 Newest_

توكنسازى كلمه lowest:

با آموزش مدل خود به کمک دادههای فوق و با توجه به اینکه کلمه "lowest" در این لغتنامه وجود ندارد، به توکنهای تقسیم می شود که در این مجموعه حضور دارند. در نتیجه کلمه "lowest" به توکنهای "low" و "est" تقسیم می شود.

گام دوم:

در گام دوم مدلهای WordPiece و BPE با کمک کتابخانه Huggingface یکبار با استفاده از مجموعه داده کتاب Gutenberg و یکبار با استفاده از دادههای ویکیپدیا آموزش میبینند. تعداد توکنهای ایجاد شده توسط هر کدام از این ۴ توکنساز در جدول زیر قابل مشاهده است:

Wiki	Gutenberg	
777788	18027	BPE
λ 179 λ 8	17089	WordPice

روش پیاده سازی:

برای هر چهار توکنساز به طور مشابهی ابتدا مدل تعریف می شود. سپس یک ترینر از نوع الگوریتم مورد نظر تعریف می شود و برای آن، توکنهای خاص (مانند "[UNK]")، حداقل فرکانس زوج حروف و حداکثر اندازه لغتنامه مشخص می شوند. در مرحله پیش توکنسازی، متن به از روی فواصل به کلمات شکسته می شود تا از تشکیل توکنهای بیش از یک کلمه جلوگیری شود. در آخرین مرحله نیز مدل با استفاده از ترینر تعریف شده و متن ورودی پیش توکن سازی شده آموزش می بیند.

توكن كردن متن نمونه:

تعداد توکن تولید شده برای متن نمونه توسط هر یک از ۴ مدل در حدول زیر مشخص است:

Wiki	Gutenberg	
41	۵۵	BPE
٣٩	۵۲	WordPiece

متن نمونه به شکل زیر می باشد:

This is a deep learning tokenization tutorial. Tokenization is the first step in a deep learning NLP pipeline. We will be comparing the tokens generated by each tokenization model. Excited much?!

خروجی مدل BPE با دادگان آموزشی کتاب گوتنبرگ برای متن نمونه بالا به شکل زیر می باشد:

['This', 'is', 'a', 'deep', 'learning', 'to', 'ken', 'ization', 't', 'ut', 'or', 'ial', '.', 'T', 'ok', 'en', 'ization', 'is', 'the', 'first', 'step', 'in', 'a', 'deep', 'learning', 'N', 'L', 'P', 'pi', 'pe', 'line', '.', 'We', 'will', 'be', 'comparing', the', 'to', 'k', 'ens', 'generated', 'by', 'each', 'to', 'ken', 'ization', 'model', '.', 'Ex', 'c', 'ited', 'much', '?', '!', '[UNK]']

مدل WordPiece با دادههای آموزشی کتاب گوتنبرگ برای متن نمونه فوق خروجی زیر را تولید می کند:

['This', 'is', 'a', 'deep', 'learning', 'to', '##ken', '##ization', 't', '##ut', '##oria', '##l', '.', 'To', '##ken', '##ization', 'is', 'the', 'first', 'step', 'in', 'a', 'deep', 'learning', 'N', '##L', '##P', 'pip', '##el', '##ine', '.', 'We', 'will', 'be', 'comparing', 'the', 'to', '##ken', '##s', 'generated', 'by', 'each', 'to', '##ken', ##ization', 'model', '.', 'Ex', '##ci', '##ted', 'much', '[UNK]']

خروجی مدل BPE با دادگان آموزشی ویکیپدیا برای متن نمونه بالا به شکل زیر میباشد:

['This', 'is', 'a', 'deep', 'learning', 'token', 'ization', 'tutorial', '.', 'Token', 'ization', 'is', 'the', 'first', 'step', 'in', 'a', 'deep', 'learning', 'NL', 'P', 'pipeline', '.', 'We', 'will', 'be', 'comparing', 'the', 'tokens', 'generated', 'by', 'each', 'token', 'ization', 'model', '.', 'Excited', 'much', '?', '!', '[UNK]']

مدل WordPiece با دادههای آموزشی ویکیپدیا برای متن نمونه فوق خروجی زیر را تولید می کند:

['This', 'is', 'a', 'deep', 'learning', 'token', '##ization', 'tutorial', '.', 'Token', '##ization', 'is', 'the', 'first', 'step', 'in', 'a', 'deep', 'learning', 'NL', '##P', 'pipeline', '.', 'We', 'will', 'be', 'comparing', 'the', 'tokens', 'generated', 'by', 'each', 'token', '##ization', 'model', '.', 'Excited', 'much', '[UNK]']

كيفيت توكنها و تاثير حجم دادگان آموزشي:

میدانیم حجم دادههای آموزشی و تنوع کلمات و توکنهای موجود در آنها تاثیر به سزایی در کیفیت توکنهای تولید شده توسط توکنایزرها دارد. توکنایزرهایی که با کتاب گوتنبرگ با هر کدام از الگوریتمهای BPE و WordPiece آموزش داده شدهاند به دلیل کوچک بودن این مجموعه داده و کافی نبودن تعداد کلمات آن، دارای تعداد توکنهای بیشتری نسبت به توکنایزرهای که با مجموعه دادههای ویکیپدیا آموزش داده شدهاند میباشد. این تفاوت تنها به افزایش تعداد توکنها نمیانجامد بلکه باعث عدم تشخیص برخی کلمات که در دادگان آموزشی گوتنبرگ حضور ندارند(OOV) میشود و این دسته از کلمات را به توکنهای کوچکتر و بعضا بیمعنی تقسیم میکند، در نتیجه باعث کاهش کیفیت خروجی مدلهای آموزش داده شده با مجموعه داده کوچکتر میشود.

مدلهای آموزش داده شده با دادههای آموزشی یکسان و مدلهای توکنایزر متفاوت نیز تعداد توکنهای متفاوتی برای متن نمونه ایجاد میکنند که البته این تعداد تفاوت زیادی ندارد و بخشی از اختلاف آنها به دلیل حذف علائم نگارشی مانند "!" و "؟" میباشد. دیگر تفاوت تعداد توکنها برای متن نمونه در توکنایزرهای آموزش دیده با کتاب گوتنبرگ اتفاق میافتد. در این توکنایزرها کلمه "Tokenization" در الگوریتم BPE به ۴ توکن و در الگوریتم WordPiece به توکن تقسیم میشود که نشان میدهد رویکرد استفاده از فرکانس در BPE دارد و توکنهای لیجاد شده ی بهتری نسبت به استفاده از فرکانس در BPE دارد و توکنهای ایجاد شده ی بهتری دارد..(هر چند که هر دو توکنایزر آموزش دیده با کتاب گوتنبرگ به دلیل استفاده از مجموعه داده آموزشی ضعیف توکنهای خوبی ایجاد نمی کند!)

توكنهاي OOV:

همانطور که گفتیم در هنگام توکنسازی برای کلماتی که در لغتنامه وجود نداشته باشند ممکن است ۲ اتفاق بیافتد. اگر امکان داشته باشد به توکنهایی کوچکتر از واحد کلمه تقسیم میشود در غیر این صورت با توکن "[UNK]" جایگزین میشوند. کلماتی "rolp" و "nlp" و "pipeline" در مدلهای آموزش داده شده با کتاب گوتنبرگ و کلمات "tokenization" و "nlp" در مدلهای آموزش داده شده با دادههای ویکیپدیا جزو کلمات OOV هستند که به توکنهای کوچکتر تقسیم شدهاند. همچنین اموجی "نیز جزو کلمات OOV است که با توکن "[UNK]" جایگزین میشود.

گام سوم: تعداد توکنهای خروجی هر کدام از ۴ مدل آموزش داده شده برای کتاب گوتنبرگ در جدول زیر قابل مشاهده است:

وریتم برای کتاب گوتنبرگ	نام الگوريتم استفاده شده براي		
توکنایزر آموزش داده شده بر روی	توکنایزر آموزش داده شده بر روی	نام انگورینم استفاده شده برای توکنایزر	ردیف
کل داده های ویکی پدیا	كتاب گوتنبرگ	نو تغایرز	
١٢٧٣٧٧	۱۲۲۸۵	BPE	١
174114	۱۲۲۸۰۵	WordPiece	۲